

hitsettes hve den bl.a. beretter om gården Styren - eller
- som den het i bygdedialekten, Styri: 115503

"Den ble ryddet i eldre jernalder som den første
kjente gården på østsiden (syd for Sundet). Engang i
viking tid eller gammel norsk tid ble eiendommen delt i
to (med 9 husmenn ell."huskvinner"). - - - "Dej fine gamle
Styrietten beholdt sin plass som det kulturelle centrum i
bygda". - - - "Styri (Negar'n), fullgård 1577 og sikkert
også i gammel norsk tid."

Professor Erling Styri på Ås var ved sin død kommet
så langt tilbake i sin slektsgranskning som til år 1400,
da Trond av Styri drev gården.

På gården Styren (Negar'n) skrev Henrik Wergeland
- sønnen på Eidsvold prestegård - sitt første store folke-
livsdikt. Som den alltid kjærkomne gjest på gården kom han
dennegang ridende på søn"Blakken"- like inn i bryllupsstuen
til Mathea Halvorsdatters bryllup, og visen lyder slik:

S t y r i v i s e n .

Mel.: "Stusle søndagskvællen " -

1. Gamle Halvor holdt et bryllup som var grisk,
som det seg hans Datter burde.
Kanden bruste som om den var full av Fisk.
Folk den neppe røre turde.
Øllet skummet langs med bordet Mat og Dag,
så du kunde drive Möllerbrug og Sag.

Men den Sag som gik,
var en fuld Musik,
og det Værk man flittig smurte.

.....

Brud og Brudgom talte ængstlig Klokkens Slag,
syntes, at den gik for sagte.
Men de Gjæster syntes at den Bryllupsdag
Viserne i Firsprang jagte.
Men om Tiden løb, så halte de den ind,
thi så mangel Skude gik for Fordevind.

Fik end En en Læk,
fik end En en Knæk,
dog de til i Fredshavn lagde.

.....

Möller, vævre Gubben viste muntert Sind

Styren Alex!
Lille datter - alle ha det verre
den fengsel-beholdt!
F.

Ran sa Maren Rynke glatte.

Gamle Jens på Braaten, Ben av Postelin,

nokså net i Dandeen satte.

Henrik sad der, snart som om han angled Fisk,

snart som om der fatta Ild i Halmevisk.

Mangen Blom sad au,

baade kvit og rau,

blandt de Mand med Frihedshatte.

.....

Det var Pål'n Jëndal og 'n Gunder Strand,

og 'n gamle Ola Grue.

Laers Tynsaak, Bygdens gjæve Stortingsmand,

ganske kvit som Mjøl i Hue,

Ola Vestigaren, Nils og gamle Pål,

alle Polskpaskara, dei, som stod på Mål,

alle banna Pram,

Ønsket i en Dram

at han sat i ulvestua.

*Her kommer 2 vers som ble forfattet som sjikanøse fr 2 av bygdes
gjæve mænd!*

Da dei skulde sta sammen godt de to

af den Kua, som hu Marte,

hu frå Julsrud, til Hr. Prokuratørn dro',

ekjønt han sea ikke sparte.

"Malmros måtte sta, det var en svare Nau,

Malmros måtte sta, som Erik Fossums Sau.

Skaal, det var nu det!

Gj! vi snart fik Fré!

Kanna gik, og Grannen svarte.

.....

Halvor sad bag Flasken, troligen på Luur,

at ei nogen Gjæst blev sturen.

Vist som en Paryk sad Haaret hans på snur,

sad det fast end av Naturen.

Hele Skallen dreiede han lidt paa snur.

Alle Skaller kasted nok lidt Ballast tur.

Snurrirurrirurr.

Purrirurrisurr.

Det var Fa'n til Bryllupsturen.

.....

Midt i Surren, medens Skæaen gaar omkring

springer ind og hen til Bruden

en graabiet, rødpikluset liten ting,

som slet ikke var indbuden.

Midt på Brudens hjærte fæster han en Blom,

vender seg så byrg til unge Brudgom om,

rækker ham et Hön,
fuldt av alskens Kön,
farer bort såa gjennom Ruden.

.....

Alle glante, Bruden blegnet' og blev rød,
Mange klödde seg bag Öre.
Lel de dog ei gjætted' hva den Spas betöd.
Alle tale. Ingen höre.
Thi enhver paa Spekuleren keg i Glas,
troede seg klogest selv i det Kalas.
Blomsten simpel var,
Himmellet den bar,
"sligt et Hön kan hvermand gjöre."

.....

Reiser gamle Halvor sig fra Bryllupsbænk,
slår i Bordet, för han mæler:
"Gaven lærer os, foragt ei ringe Skjænk,
Herren selv kun Villien tæller".
Da til Alles Skrak de pludseligen så
gjennem Nöglehullet fare ind den Graa.
Flux paa Halvors Skoldt
sød den Vesle stolt
som en Værtshusmand paa Kjælder.

.....

"Halvor, sandt du talte" mæler han paa Stand,
"dog min Gave mer betyder.
"Af mit Horn, saa simpelt, uden gylden Rand,
"stedse Øverfloden flyder.
"Simple Blomst, jeg fæstede paa Brudens Bryst,
"dufter, selv i ringe Hytte, Hjertelyst.
Flid er Hornets navn.
"Nöisomhed i Savn"
"saa det Navn paa Blomsten lyder.

.....

"Slig en herlig Brudegave, Brud saa ven,
dig en gammel Ven da sender.
Thi i Stellet rask, i Stuen net og pen,
saadan længe han dig kjender.
Vær som hos din Fa'r, hos dig da ligesaa,
da en Ven du har i Styrimissen graa!"
Dermed Nissen flöi,
Men en Hurrastöi
fulgte ham, - som aldrig ender.

.....

(Gamle Halvor - som holdt dette brylluppet for sin datter Mathea -
brukte Styri fra 1798 til 1843).